

[Orla Møller.]

I den lov, der blev affattet i 1928 om afvikling af de gejstlige enkekasser, blev det bestemt, at der skulle være en fællesbestyrelse for de eksisterende enkekasser, og i bestemmelserne stod der, at 1 medlem skulle vælges af Roskilde og Lolland-Falsters stifters landemoder. Her ønsker man nu indføjjet, ganske naturligt, Helsingør stift, der blev oprettet for nogle år siden og med rette hører hjemme i denne forbindelse.

Der er ikke grund til at komme med yderligere betragtninger angående dette lovforslag. Det er såre rimeligt, at de gejstlige enkekasser skal fortsætte, så længe de har opgaver at løse, og da ingen er i stand til at forudsige noget om menneskers levetid, er der heller ingen, der kan vide noget om, hvor længe denne afviklingslov skal løbe videre. På denne baggrund er det rimeligt, at Helsingør stift også bliver repræsenteret i fællesbestyrelsen.

På mit partis vegne skal jeg anbefale, at lovforslaget får den hurtigst mulige behandling i det høje ting.

Skov Thulesen: Jeg kan give tilslutning.

Edv. Jensen: Heller ikke dette lovforslag giver mig anledning til nogen lang tale. Vi giver det tilslutning.

Kirkegaard: På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget.

Morten Lange: Det er ganske interessant at se, at denne lov vedrørende enkekassernes afvikling har fungeret i snart 40 år. Det tyder på, at der må have været godt med unge præsteenker, eller også at afviklingen ikke sådan går med lynhast. Det var fristende at spørge den højtærede kirkeminister, om ikke det ville være mere rationelt at træffe en aftale vedrørende de resterende sager om en eller anden sædvanlig forsikringsordning i stedet for, at en så lille sag skal beskæftige lovgivningsmagten, men det er måske for meget forlangt. Jeg skal ikke have noget imod at gå med til, at bispen i Helsingør også får chance for at blive valgt ind i enkekassebestyrelsen.

Erik Østergaard: På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg takker for tilslutningen. På givne foranledning skal jeg lade det ærede medlem hr. Morten Langes spørgsmål undersøge af mine embedsmænd, men da det er praktiske folk, ville jeg tro, de har tænkt på det i forvejen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om oprettelse af afdeling af Danmarks ingeniørakademi i Ålborg.

(Lovforslaget (nr. 132) findes i tillæg A. sp. 2031, fremsættelsen i tidenden sp. 3288).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Evald Kristensen: Jeg vil gerne takke den højtærede undervisningsminister for lovforslaget om oprettelse af en afdeling af Danmarks ingeniørakademi i Ålborg. Det pres, der er på vore højere læreanstalter overalt i landet, og ikke mindst i København, hvor den store udbygning foretages, viser meget tydeligt, hvilket behov der er for ingeniøruddannelse på alle felter.

Akademiingeniørstudiets etablering i 1957 blev fra mange sider mødt med skepsis: blev der nu også brug for akademiingeniørernes arbejdskraft, når studietiden var forbi? Jeg tror, man kan sige, at overalt i erhvervslivet er akademiingeniørerne blevet vel modtaget. Også blandt ungdommen er der stor interesse for den nye uddannelsesform, og jeg tror, at den spredning af uddannelsen, der sker med oprettelsen af et ingeniørakademi i Ålborg, vil lette det pres, der er på Danmarks ingeniørakademi. Jeg er klar over, at den begrænsning, der er for optagelse, skyldes ikke alene lokalemangel, men også lærermangel.

Under de debatter, der har været ført i det høje ting om de kommende universiteter, har jeg gang på gang fremført de fordele, som Nordjylland havde at byde på.